

Ἄλλ' ὅταν στρέψωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ φέρωμεν κατὰ νοῦν, ὅτι αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ διακυβερνῶν τὰ σύμπαντα εἶναι καὶ ὁ μέγας τῶν χηρῶν προστάτης καὶ τῶν ὀρφανῶν ὁ Πανάγαθος Πατὴρ καὶ πάντων τῶν τεθλιμμένων ἀληθινὸς παρήγορος. Ὅταν στοχασθῶμεν ἐκ πόσων κινδύνων διέσωσε, καὶ εἰς ποίας περιστάσεις διεφύλαξε τὸν ἀγαπητὸν Δημήτριόν μας, πεπεισμεθα ὅτι ἤδη μάλιστα θέλει δείξει τὴν ἐπ' αὐτὸν προστασίαν του.

Εἰς τὴν θείαν λοιπὸν ἐκείνην πρόνοιαν ἃς προστρέχωμεν πάντοτε! καὶ ἐκεῖ θέλωμεν εὐρίσκει καὶ καταφυγὴν εἰς τὰς ἀνάγκας μας καὶ παραμυθίαν εἰς τὰς θλίψεις μας.

Ὁ βίος οὗτος εἶναι ἀγωνιστήριον, ὅπου ὁ ἄνθρωπος πρέπει κατὰ μυρίων νὰ ἀντιπαλαίσῃ δεινῶν· καὶ ἂν δὲν ἀποβλέπῃ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει καὶ φῶς ἀληθινὸν διὰ νὰ τὸν φωτίξῃ καὶ ἰσχυρὸς ἰκανὴ διὰ νὰ τὸν ἐνισχύῃ, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξέλθῃ νικητής.

Καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί μου, καὶ εἰς πάσας τὰς δεινὰς περιστάσεις καὶ ὑπὸ τοσοῦτων, ἐφέτος μάλιστα, περικυκλωθέντες θανάτων ἐκεῖ εὐρομεν καὶ ἄνεσιν καὶ παραμυθίαν.

Οἱ ἄνθρωποι οὔτε ἠξέουρουσιν, οὔτε δύνανται ἐντελῶς νὰ παραμυθῆσασιν· τοῦτο ἀνήκει εἰς μόνον ἐκεῖνον, ἐξ οὗ πᾶν προέρχεται ἀγαθόν, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πᾶς τεθλιμμένος, καὶ ὁ ἀγαπητὸς Δομητρός μου, θέλει εὑρεῖ τὴν τελείαν καὶ ἀληθινήν παρηγορίαν του.

Τὴν κυρίαν Ἐλενώ παρακαλῶ νὰ χαιρετίσῃς καὶ παρ' ἐμοῦ καὶ πάντων τῶν περὶ ἐμὲ καὶ μάλιστα τῆς ἀδελφῆς μου, καὶ νὰ εἰπῆς πρὸς τὴν Εὐγενίαν τῆς ὅτι τώρα μάλιστα θέλει φανῆ ἡ τόσοσιν γνωστὴ γενναιότης, καὶ εἰς τὰ μεγάλα δεινὰ φρόνησις τῆς, καὶ ἡ εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν πεποιθήσις τῆς· τὰ αὐτὰ θέλεις εἰπεῖ καὶ πρὸς τὴν κυρίαν Εὐάνθιαν, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἤθελε γράψῃ καὶ ἡ ἀδελφὴ μου, ἂν κατὰ δυστυχίαν δὲν ᾔητον ἀσθενής.

Πρὸς τοὺς φιλτάτους υἱοὺς σας Γεωργάκην καὶ Παῦλον καὶ Γαμβρόν σας κύριον Δημητρὸν, καὶ Κ. Μαριγάκην μετὰ τῆς οἰ-